

דף צז.

אה"ע סימן צג סעיף ל עין משפט א.

לז. מוכרים למזונות בפעם אחת על וי' חדשים והЛОקה שומר הכסף אצלו וננתן לה כל פעם ללי' יום. ו"י' א' דבזמן זהה דניוזנית ממטלטلين, יש למכורך רק חפץ אחד.

אה"ע סימן צג סעיף כט עין משפט ב.

כט לו. אלמנה שמכרה[ה](#) האחירות על היתומים, ומ"מ היא לא יכולה לטroof לכתובה מהלקוחות שמכרה להם.

אה"ע סימן קג סעיף ב

ב ג. [מ](#)אחריות המכר על היתומים בין אם מכירה היא או שמכרו ב"י, ולכן אם מכרו הב"י בטעות, כגון שהתרברר שמהלה להם בסתר, איןם [י](#)כולים לטroof מלוקחות.

חו"מ סימן קט סעיף ד

ה. [א](#)פouterופוס או ב"י שלו^ו לצורך היתומים, מוכרים שלא בהכרזה [ב](#)

ו. והטעם שלא לגרום טירחה לב"י למכור כל ל' יום. ח"מ.

כ. הטור מבעל העיטור.

ל. היינו אם טרפו את זה בע"ח אחרים.

מ. כלומר אם בא בע"ח שהוא מוקדם מכתובה וטרוף מהLOCKAH, חוזר הLOCKAH על היתומים, ובטור כתוב שעה טובה לאלמנה שתאמר שמכורת לכתובה, שלא יאמרו שמכורת למזונות ורעבתניות היא, ומ"מ אם אינה חוותת זהה, טוב שתשתוק ותאמר אח"כ למזונות מכורת, ותוכל לטroof מלוקחות לכתובה, ח"מ.

ג. מתשובה הרא"ש, ורב יוסף בכתובות צ"ז ע"א, ונראה דמיירי שהיתומים ידעו מהמחילה ורצו להעירים על הלוקוחות כי סבירו שהאחריות על האלמנה המוכרת להם, ולכן כתוב הרא"ש דכיון שעשו מרמה לא תענינה ידיהם תושיה, אבל אם היתומים לא ידעו מהמחילה, לא הפסידו והכל חוזר, כ"כ הח"מ.

ס. הרא"ש בכתובות פ"א ס"י כ"ד. וכן כתוב הר"ן והרמב"ן שם בדף ק' ע"ב. וכן [ש](#)הבעל דבר רוצה לפרווע לעצמו, אם היתומים אינם רוצים לפרווע מדעתם

ופורעים.

וכן במכרו ביד וטרפו מהלוקה, שה אחוריות על היתומים, גובה הלוקה
על שלא בהכרזה.

אה"ע סימן צג סעיף כט
עין לעיל עין משפט ב

עין משפט ג.

ח"מ סימן רז סעיף ג

עין משפט ד.

ג. מי שמכר שדהו או חצירו ופירש בשעת המכירה ^ב שהוא מוכר כדי
לייך למקום פלוני או מפני הגשם שלא ירד, ומוכר כדי לכנסות
חיטים הרוי זה כמו כרעל תנאי ^ץ, וע"כ אם ירד הגשם אחר שמכר או
הגיעו החיטים והוזלו או נמנעו ^ק למכת אותה ארץ הרוי זה מהזיר הדמים
ותחזור הקרקע.

הגה: ודוקא במכור קרקעתו ^ר אבל במכור מטלטلين לא מהני גילוי דעתו

לאפוטרופוס או לב"ד שמכרו, תלוי במחילקת שבסי' ק"ג סעיף א'. כ"כ הש"ך בס"ק ד.
ע. ופשוט דהינו מנכסי המוריש ולא מנכסיהם של היתומים דה אחוריות עליהם רק מאותם
נכסים שהוריש להם אביהם.

פ. ודוקא אמר בשעת המכירה ולא מספיק שהדבר מפורס או אמר למתחוך. כ"כ בפעמוני
זהב אך סיים דמ"מ שעת המכיר הוא גם שעת התינוי שאמר לו המתחוך ועל הדברים
הראשונים סמכו ואם הולקה יודיה יחיזיר הקרקע ואם יכפוף ישבע, כמו"ש מrown בס"י רכ"ג, ועיין
בחותם סופר סי' ע' וסי' ק"ב.

צ. ר מב"ם שם הلقה ח', וע"מ למכת מקום אחר מפורש בקידושין נ' ע"א ודבר הגשם
בכתובות צ"ז ע"א. וכותב הב"י דכל כה"ג אסור להולקה לאכול פירות עד שידע שנתקיים
מקחו. סמ"ע ס"ק ח. והטעם דכיון שהגילה דעתו שמפני כך מכור, אומדן דעתו הוא שאם לא
יהיה אותו הדבר לא מכור. סמ"ע ס"ק ז.

ק. נמנע, היינו מלחמת גזרים או מלחמת מלחלה וכיוצא בו. ואם נתקיים המקח, הפירות הן
לולקה למפרע.

וכותב בביבארדים ס"ק ג' דה"ה אם אחד קנה קרקע במקום מסוימים ופירש בשעת הקניה מכיוון
שروعצה לקבוע דירתו באותו מקום הוא שקנה, ואח"כ לא נסתיע לו לדור באותו מקום המקח
בטל, כיון שאינו יכול להוליך הקרקע למקום אחר.

ר. טור בשם רשי בקידושין מ"ט ע"ב, לפי שאין דרך אדם למכור קרקעתו אם לא שדעתו
לעקורו דירתו, משא"כ במטלטלים.

ובבא ר' הילוק בין חילוק בין קרקע למטלטלים, וכן משמע בב"י, ועיין
בפ"ת ס"ק ר' מה שהאריך בהז.

את הספרים "דף היום עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בחסכונותיהם של גדולי ישראל, ניתן להציג בהוצאה "כתרם" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

וצריך שתנה בדיני התנאים.

אה"ע סימן קג סעיף א

עין משפט ה.

א. **ש אלמנה מן האירוסין** אם כתב לה כתובה או מן הנישואין אף לא כתב לה, **אמוכרת שלא בכ"ד לגבות כתובה**, ואין צריכה הכרזה. ולא שנא אם מוכרת בת אחת לכל הכתובה או שמוכרת לחלק ממנה, אבל^ב צריכה ג' הדיוות בקיאים^ג בשומה קרע, ודוקא לעיקר ותוספת אבל לנדוניא שהוא כחוב בעלמא, בעין בכ"ד מומחה.

א. **מכרה בינה לבין עצמה שווה בשווה** מכירה קיים, וי"א דיןנו מכור.

דף צז :

אה"ע סימן צג סעיף ב

עין משפט א.

ב. **אשה שהיא ספק מגורשת ומת בעלה** אינה ניזונית מנכסיו, דין מוציאין מיד היורש מספק, אבל בחיה בעלה ניזונית עד שתתגרש גירושין גמורים.

ש. **כתובות צ"ז ע"א**. ובמציאות ל"ב ע"א.

ת. דכך הלכה דורך אם כתב לה, מבואר בשוו"ע סי' נ"ד סעיף ר'.

א. וטעם הדבר, כדי שלא תتبוזה אשתו בכ"ד. ומ"מ בעי שבועה לפני שתמכור, כ"כ הח"מ.

ב. ואפי' אחד מומחה בינהם לא בעי, כ"כ הב"ש בשם הר"ן.

ג. ולאחר תקנת הגאנונים דאך במטלטין, הא דנקט קרע לאו דוקא דאך במטלטין צריך ג' בקיאים בשומתם. ח"מ.

ד. מלשון המ"מ יראה דאך נצ"ב גובה, וטעם הדבר שלא תتبוזה בכ"ד, ח"מ.

ה. כ"כ המגיד, שלא אמרו ג' אלא לכתילה.

ו. כתובות ל"ז ע"ב וכרש"י שם.

ז. וכשנתגרשה לגמרי אף שלא גבתה כתובתה עדין אין לה מזונות ולא כהחולקים בכ"י שסוברים שיש לה מזונות כל זמן שלא גבתה כתובתה עד הפרוטה الأخيرة, כ"כ הח"מ. וכן דעתו של השו"ע כדמות מהדיק הניל דאחרי גירושין גמורים אין לה מזונות הגם שלא גבתה כתובתה.

אה"ע סימן קג סעיף א
עין לעיל דף צז. עין משפט ה

עין משפט ב.

אה"ע סימן צג סעיף כה

עין משפט ג.

כה לג. מוכרין بلا הכרזה למזונותיה ולא בעינן שתמכור בפני ב"ד מומחין, אלא אפי"ח בגין הדיוותות נאמנים. וכן אם מכירה בינה לבין עצמה שווה בשווה מכירה קיימת, ויש חולקים במכרה עצמה.

אה"ע סימן קג סעיף ג

עין משפט ד.

ג. גירושה וכן אלמנה שנישאה כבר, לא ימכרו לכתובתן אלא בב"ד מומחין.

ח. ואפי' שאין ביניהם אחד מומחה. ח"מ.
ט. מר"ח. ולדעתו אף שמכירה בפני עדים לא מהני, עד שה יהיו ג' אנשים נאמנים, כ"כ הח"מ.
י. דgrossה לאaicft לו שתתבהזה בבי"ד, וכן אלמנה שכבר נישאת בטל טעם חינא שכבר נישאת, כ"כ הר"ח והביאו הטור. ובכח"ג צריכה לפחות אחד מהם שגmir וסביר, כ"כ הח"מ.